

THAI A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว

1.

มันเป็นแหล่งรองรับความโลโครกที่ถูกปลดปล่อยมาจากตัวเรือนของพวกเขา เมื่อก่อนนั้นหลายครอบครัวนิยมกันคอกเลี้ยงหมูหลังบ้าน ชีหมูจะถูกล้างชำระจากพื้นเล้าไหลลงตามร่องน้ำไปสะสมรวมกันอยู่ที่นั่น กลายเป็นสระชีหมูสีดำที่ฉาบผิวหน้าด้านบนด้วยผืนแผ่นขาวขุ่นของกองทัพหนอนแมลงวัน ผืนดินรอบสระปลูกผักได้งามมาก แต่ไม่มีใครใครอยากกินผักที่ตนปลูกเองนัก รอบๆสระมีต้นมะพร้าวและเหล่าน้ำพุผุดกรก เคยมีกลุ่มนกกระวางหัวหงอกมาอาศัยพักพิงอยู่

5 ช่วงเวลาหนึ่ง เรารับรู้การมาถึงของพวกมันเป็นครั้งแรกจากเสียงร้องที่แปลกแต่ไพเราะ พังคล้ายกำลังพูดว่า แจ็กโกทก แจ็กโกทก ผมตื่นตื่นไม่น้อยเมื่อเห็นตัวพวกมันได้เงาครีมีในพุ่มไม้ เจ้าของร่างสีน้ำตาลแห่งปากและผิวหนังรอบตาสีดำดูขบขันระตังเป็นหงอนขาวโดดเด่น ตัวเป็นๆในปรากรหลังบ้าน ไม่ใช่ในกรงนกขนาดใหญ่อย่างที่มีไว้ให้ศึกษาที่โรงเรียน

เมื่อการเลี้ยงหมูหลังบ้านทยอยหมดความนิยมเนื่องจากกลิ่นไม่พึงประสงค์ สระน้ำนั้นก็ยังเป็นแหล่งรองรับน้ำทิ้งจากโรงทำเต้าหู้ น้ำซักรีดผ้า น้ำทิ้งจากครัวและห้องน้ำ และยังเป็นแหล่งระบายของเสียจากบ่อเกรอะที่แตกร้างของบ้านหลัง

10 หนึ่ง กลายเป็นเรื่องที่ถูกซุบซิบนิทาจากผู้คนในเรือนหลังอื่นที่ร่วมระบายสิ่งโลโครกแต่ถือว่าตนเองโลโครกน้อยกว่า สสารในน้ำทิ้งเหล่านั้นเป็นสารอาหารชั้นดีให้ผักตบที่คนเลี้ยงหมูบางบ้านเคยเอามันมาโยนทิ้งไว้ มันแตกกอและเติบโตเต็มสระจนแทบไม่เหลือที่ว่าง ดูดกินของเสียจนน้ำในสระสกปรกน้อยลง สีเขียวสดของใบและสีครามของดอกผักตบระบายกลับสวนสีที่ไม่น่าดูของผืนน้ำซึ่งมีแพของจอกแหนปกคลุมอยู่อีกชั้น

ชีวิตอื่นเริ่มปรากฏ เราเห็นเขียดสีเขียวที่กระโดดได้สูงกว่าหัวผู้ใหญ่ สีและลายของมันช่างดูกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม

15 กลุ่มของเราไม่มีใครอยากไปยุ่งกับเขียดเพราะสีที่สดจนน่ากลัวของมันหาใช่ความสุข

พวกเราเจอคันเบ็ดไม้ไผ่ ตัวเบ็ดเกี่ยวกลีบสีครามของดอกผักตบ มันถูกซุกอยู่ในพุ่มไม้ริมสระ เพื่อนที่เคยเห็นบอกว่าเบ็ดลักษณะนี้เขาเอาไว้ตกกบ เมื่อลองยกคันเบ็ดขึ้นกระตุกให้กลีบดอกไม้สีครามกระเด็นกระดอนกลางอากาศ มันก็ดูคล้ายแมลงกำลังโฉบบินเหนือตงผักตบจริงๆ ร่างปราดเปรียวสีเขียวตัวเหลืองที่กระโดดขึ้นซบ เพื่อนปล่อยมือจากคันเบ็ดในทันใด ไม่มีใครรู้ชะตากรรมของเจ้าเขียดติดเบ็ดที่ถูกปล่อยทิ้งไว้กับคันเบ็ดในตงผักตบ

20 นั้นก็หายไปแล้ว

หลังวันฝนตกหนัก น้ำเจ็มนองท่ามกลางเสียงเขียดและอึ่งอ่างดังระงม มีคนพบปลาซ่อนตัวเชื่องแฉกกายตามผืนดินเฉอะแฉะใกล้ๆสระนั้น ต่างไม่แน่ใจว่าเป็นปลาที่หนีน้ำเก่าเพื่อจะมาลงสระหรือเป็นปลาที่กำลังหนีจากสระโลโครกไปสู่แหล่งน้ำอื่น

เมื่อได้ข่าวว่ามีคนตกปลาขึ้นมาเอาเบ็ดมาล่อ แล้วติดปลาซ่อนขนาดครึ่งกิโลฯไปสองตัว สระก็ถูกจับจองเป็นแหล่ง

25 สุมหลังเลิกเรียนและเวลาว่างในวันหยุด ปลาซ่อนที่ติดเบ็ดล่อไว้หุ้่นของพวกเราไม่เคยมีตัวไหนใหญ่เกินกว่าแขนของเด็กเล็ก แกมผู้ใหญ่ในบ้านก็ไม่มีใครอยากเอาไปทำเป็นอาหารเมื่อรู้แหล่งที่มาของปลา คนตกได้ก็ไม่คิดจะกินด้วยซ้ำ พวกเราจึงตกปลาแบบตกได้ก็โยนกลับคืนลงสระไป จนเริ่มเบื่อ พวกกันห่างหายไปเล่นอย่างอื่น เหลือผมที่มักมาซุ่มตกปลาอยู่คนเดียวเงียบๆเป็นประจำ

- กระวางหัวหงอกหายหน้าไปหมดแล้ว แต่ยังมีปากซ่อมดงซี้ตักใจที่จะบินหนีทันทีเมื่อผมไปถึง ไม่เหมือนนกแก้วที่
- 30 หากเราอยู่นิ่งและเจียบพอจะออกมาย่าน้ำหากินให้เห็น อีก็ยังมันกยงกรอกที่มาประจำบนต้นมะพร้าวริมสระ มันจะเปลี่ยนสีขนเมื่อคราวหน้าร้อนมาถึง
- งูสีน้ำตาลตัวใหญ่ชูหัวแผ่แม่เบี้ยสูงเหนือกอผักตบให้เห็นในวันหนึ่ง แม้จะอยู่ไม่ใกล้กระชั้น แต่รังสีอำมหิตที่เต็มเปี่ยมของมันก็ยิ่งทำให้ผมต้องรีบทิ้งคันเบ็ด วิ่งกลับบ้านเต็มกำลังอย่างไม่กล้าหันไปมองข้างหลัง
- สระน้ำยังคงเปล่งประกายความมีชีวิต แม้สิ่งโสโครกตามบ้านจะยังคงไหลเอื่อยลงมาเรื่อยไม่ขาดสาย ขนาดมีคำรำลือ
- 35 ว่า บางคืนมีคนเห็นดวงไฟกระสือจากหมู่บ้านริมบึงติดชายเขาลอยล่องมาหากบเขียดกินไกลถึงสระน้ำแห่งนั้นในกลางดึกสงัด

อนันต์ เกษตรสินสมบัติ, "ซากดึกดำบรรพ์" (2009)

2.

วันเกิด

- นับแต่แตกรากขึ้นเติบโตกึ่งต่อก้าน
เพื่อสีดอกและใบให้ขึ้น
กลั่นละมุนระรื่นให้หอม
พร้อมผลสะพรั่งให้หวาน
- 5 ผ่านความหนาวเจียบของคืน
กับอายร้อนว่างเปล่าของวัน
นกกาก็พากันแข่งแซ่เมื่อเช้า
หิ่งห้อยก็กรี๊ดระเร้าเมื่อค่ำ
สายลมพึมพำกระทบกระเทียบ
- 10 เปลวแดดเลาะเลียบจนเปลือกล่อน
ฝนกระหน่ำซ้ำซ้อนเสียชมชบ
ความสงบหรือ
ความสงบคือคืนวันที่ผ่านมาแสนไกล
วันที่เป็นเมล็ดอยู่ใต้ผืนดิน
- 15 เยือกเย็นและสดสรรพลำเนียง
เพียงความคิดเท่านั้นที่อิงอร
เปี่ยมล้นความหวังที่จะให้พลังชีวิต
นานเท่าไรแล้วหนอ

ละไมมาด คำฉวี, "วันเกิด" (2002)